

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अवलिप्तस्यदस्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
 समामभिगतं दृष्ट्वा जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ प्रतिजग्राह तां पूजां वचनं चेदमब्रवीत् ॥ २७ ॥ राम उवाच भीष्मकां बुद्धिमास्थाय काशिराज सुता तदा ॥
 अकामेन त्वयानीता पुनश्चैव विसर्जिता ॥ २८ ॥ विभ्रं शिता त्वया हीयं धर्मादास्ते यशस्विनी ॥ परा मृष्टां त्वया हीमां को हि गंतुमिहार्हति ॥ २९ ॥ प्रत्याख्याता हि
 शात्वेन त्वयानीतेति भारत ॥ तस्मादिमां मन्त्रियोगात्प्रतिगृहीष्व भारत ॥ ३० ॥ स्वधर्मं पुरुषव्याघ्र राजपुत्री लभस्वियं ॥ न युक्तस्त्ववमानो यं राज्ञां कर्तुं त्वयान
 घ ॥ ३१ ॥ ततस्तं वै विमनसमुदीक्ष्याहमथाब्रुवं ॥ नाहमेनां पुनर्दद्यां ब्रह्मन् भ्रात्रे कथंचन ॥ ३२ ॥ शात्वस्याहमिति प्राह पुरामामेव भार्गव ॥ मया चैवाभ्यनुज्ञा
 ता गतेयं नगरं प्रति ॥ ३३ ॥ न भयान्नाप्यनुक्रोशान्नाथं लोभान्न काम्यया ॥ क्षात्रं धर्ममहं जल्यामिति मे व्रतमाहितं ॥ ३४ ॥ अथ मामब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुले
 क्षणः ॥ न करिष्यसि चेदेतद्वाक्यं मे नरपुंगव ॥ ३५ ॥ हनिष्यामि सहामात्यं त्वामद्येति पुनः पुनः ॥ संरंभादब्रवीद्रामः क्रोधपर्याकुले क्षणः ॥ ३६ ॥ तमहं गीर्भिरि
 ष्टाभिः पुनः पुनररिंदम ॥ अयाचं भृगुशार्दूलं न चैव प्रशशामसः ॥ ३७ ॥ प्रणम्य तमहं मूर्धाभूयो ब्राह्मणसत्तमं ॥ अब्रुवं कारणं किं तद्यत्वं युद्धं मयेच्छसि ॥ ३८ ॥
 इष्वस्त्रं मम बालस्य भवतैव चतुर्विधं ॥ उपदिष्टं महाबाहो शिष्योऽस्मितव भार्गव ॥ ३९ ॥ ततो मामब्रवीद्रामः क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ जानीषे मां गुरुं भीष्मगृह्णासी
 मां न चैव ह ॥ ४० ॥ सुतां काश्यस्य कौरव्यमप्रियार्थं महामते ॥ न हिते विद्यते शांतिरन्यथा कुरुनंदन ॥ ४१ ॥ गृहाणे मां महाबाहोरक्षस्व कुलमात्मनः ॥ त्वया विभ्रं
 शिता हीयं भर्तारिनाधिगच्छति ॥ ४२ ॥ तथाब्रुवं तं तमहं रामं परपुरंजयं ॥ नैतदेवं पुनर्भावि ब्रह्मर्षे किं श्रमेण ते ॥ ४३ ॥ गुरुत्वं त्वयि संप्रेक्ष्य जामदग्न्यपुरातनं ॥ प्र
 सादयेत्वां भगवंस्य कैषा तु पुरामया ॥ ४४ ॥ को जातु परभावां हि नारी व्यालीमिव स्थितां ॥ वासयेत गृहे जानन् स्त्रीणां दोषो महात्ययः ॥ ४५ ॥ न भयाद्वासवस्या
 पि धर्मं जल्यं महाव्रत ॥ प्रसीद मावायद्वाते कार्यं तत्कुरु माचिरं ॥ ४६ ॥ अयं चापि विशुद्धात्मनुराणे श्रूयते विभो ॥ मरुत्तेन महाबुद्धेर्गीतः श्लोको महात्मना ॥
 ॥ ४७ ॥ गुरोरप्यवलितस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथ्य प्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते ॥ ४८ ॥ सत्त्वं गुरुरिति प्रेम्णामया संमानितो भृशं ॥ गुरुवृत्तिं न जानी
 षेतस्माद्योत्स्यामि वै त्वया ॥ ४९ ॥ गुरुं न हन्यां समरे ब्राह्मणं च विशेषतः ॥ विशेषतस्तपो वृद्धमेवं क्षांतं मया तव ॥ ५० ॥ उद्यतेषु मथो दृष्ट्वा ब्राह्मणं क्षत्रवं ध्रुवत् ॥
 यो हन्यात्समरे क्रुद्धं युध्यंतमपलायिनं ॥ ५१ ॥ ब्रह्महत्या न तस्य स्यादिति धर्मेषु निश्चयः ॥ क्षत्रियाणां स्थितो धर्मो क्षत्रियोऽस्मितपो धन ॥ ५२ ॥